

השתלת שחלות

"... והנה בדרך אגב אביא בזה שאלה חדשה, לרגלי המצאה חדשה, אשר המציאו כעת, לפקוד עקרות באופן זה: חותכים את השלל של ביצים מאשה בעלת בנים, ומחברים אותו כחדרי בטן העקרה, ועי"ז תיכנה העקרה ותהיה לבת בנים.

ובישיבת חברת הרופאים בשיקאגא, בשנת תרע"א, דנו על אודות עקרה אחת, שנתרפאה ע"י המצאה זו וילדה, ונתעוררה שם על זה שאלה ביולוגית ומשפטית, מי היא אם הילד? אם האשה הלזו שהרה וילדה, או האשה שממנה נטלו איברים, שגרמה ליצירת הולד?

התלמוד ומדעי התבל מאת הרב יקותיאל ארי' קאממלהאר.
(פולין 1928), עמ' מ"ד.

* * *

לכבוד ידידי הרב הגדול החריף וכו',

לתשובת הק"ק שלו אשר הגיעתני אתמול ע"ד התחבולה אשר המציאו הרופאים לחתוך כלי ההולדה מאשה חיה ולחברם בגוף אשה עקרה ועי"כ תהיה מוכשרת להוליד, ושאל חו"ד להלכה מי היא אם הילד אשר יוולד ע"י תחבולה זו, הראשונה או השניה, וכמה נ"מ לענין דינא —

תשובה:

בקצרה הנני משיב מפני הכבוד, כי אנכי רחוק לבי להאמין לקול השמועה הזאת. אך אם בכ"ז יתאמתו הדברים, הנה לכתחילה כודאי אסור לעשות כן אף אם לא יהיה סכנה בדבר, מטעם סירוס האשה הראשונה, שגם סירוס האשה אסור עכ"פ מדרבנן ולדעת' קצת כאיסור עשה. אך אם עברו ועשו לענ"ד הוולד הוא בן של השניה לכל דבר. והמקור הנפתח להלכה זו לענ"ד הוא הדין המבואר בש"ס סוטה (דף מ"ג ע"ב) ילדה שסיבכה בזקנה לענין ערלה. ועיין היטב רש"י שם ור"ן פ"ק ד"ה. זאת אשר אתי להשיב לו בקיצור לפי מסת הק"ק. והנני מוקירו —

בנימין אריה הכהן ווייס
האבד"ק טשערנאוויץ והגליל

שו"ת אבן יקרה, מהדורה תליתאה, (דראהאביטש, תרע"ג), סי' כט.

(מקור: אסיא מז-מח (יב, ג-ד), כסלו תש"ן, עמ' 89)